

ש. הכסטר
רח' גרץ 7
ירושלים 93111
hochsters@gmail.com

ט"ו סיון תשע"ט
18 ביוני 2019

לעו"ד טל אופיר

הגשת ערעור על שיטת חישוב הגמלה שלי והפסקת עבודתי
מכתבך אלי מהיום

תודה על התייחסותך המהירה והבהירה לענין מועד הגשת הערעור בנדון.
להלן מספר נקודות שאני מבקש להצביע עליהן שנראות לי רלוונטיות לצורך קבלת החלטה בענין.

נושא הגימלה:

א: מיד עם קבלת המידע (סוף דצמבר 2012) על הגימלה שנקבעה לי ממכתב של מנהלת מינהל הגימלאות יזמתי פגישה עמה לברור הנושא. בשיחה היא הצדיקה את טיעוניי (על בסיס החוזה) אך טענה שידיה כבולות לאור הנחיית סגן נש"מ אהרון אהרונוב שהכתיבה לה את הדרגה ונוסחת החישוב ולכן עלי להפנות את טיעוניי לנש"מ.
לשאלתי לגבי בעיית הזמן המוגבל (60 יום) המאפשר עירעור בבית משפט (אמור להיות מוגש כנגד מינהל הגימלאות), נאמר לי במפורש שתקופה זו תחל רק לאחר שאקבל תגובה סופית מהנש"מ.
לא ראיתי סיבה לפקפק בתשובה שניתנה לי ממי שנראה לי כגורם המקצועי המוסמך ביותר. (למיטב זכרוני היא השוותה זאת לעובדה שלא אבדתי את זכותי לערעור בבית המשפט אע"פ שחלפו כבר 60 יום ממועד הפרישה שלי ומהיום שחתמתי -תחת לחץ, כפי שתראה בטופס המצ"ב- שבהם לא קבלתי עדיין פניסיה).

ב: על בסיס הנחייה זו פניתי מיד (8.1.13) לנש"מ במכתב מפורט והתגובה שקבלתי היתה: תמתין.
בודקים ונודיע לך בתום הברור. להלן מבחר ציטוטים:

- 13.2.13, צ. לוי: "מבצעים חשיבה ובדיקה. לאחר סיומם נשוב ונשיבך"
- 21.5.13, מ. אהרונוב (ס/הנציב): "נושא חישוב הגמלה נבדק בימים אלה ע"י מר לוי, אשר יודיעך דבר בהמשך".
- 22.5.13, מ. אהרונוב (ס/הנציב): "הנושא הפנסיוני שלך נמצא בבדיקה עקרונית...עד אשר תסתיים הבדיקה נידרש להמתין"
- 21.7.14, צ. לוי: "מבצעים חשיבה מחודשת"...שבסיומה נשוב ונודיעך".
- 15.2.15, עו"ד עליזה אבן: "פנייתך נמצאת בבדיקה...עם תום הברור נודיעך"
- 5.6.16, צ. לוי: "בצענו חשיבה מחודשת"...לענין נ. תקציבית.. מעביר להחלטת מטה השכר.."
- 18.8.16, צ. לוי: בשיחה טלפונית (מוקלטת): "אני אבדוק את הנושא" "אעבור על החומר"
"ואם יהיה צורך נקבע פגישה ונדבר".

יודגש: בשיחה זו ציינתי שוב במפורש את בעיית המגבלה של 60 יום להגשת ערעור ומר ציון לוי אמר לי שהחוק שונה (לשנה) ונתן לי להבין שבכל מקרה אין לי מה לדאוג בענין זה.

• 1.11.16 צ.לוי (פרוטוקול ישיבה): חישוב הגימלה **"יישקל וייבדק בכפוף לתנאי החוזה"** .."עד סוף החודש". נותר הרושם -ולא רק אצלי- שמר לוי הכיר בצדקת טענותיי.

• 4.12.16, צ.לוי: הנושא שלך הועבר ללשכה המשפטית. ברגע שיתנו אישור...**נאשר לך עוד תוספת בדרגה**. (באימייל וגם בע"פ, תוך הותרת הרושם שטיעוני נכונים וחסר רק משהו טכני לתיקון המעוות).

ג: בעקבות כל הדחיות ואי מתן תשובות ענייניות פניתי לנציב תלונות הציבור ובתשובה לפנייתם שוב כתב להם היועץ המשפטי של נש"מ ב-29.5.17, עו"ד רון דול, **"אנו עדיין בוחנים את הבקשה"**. נציבות התלונות ואני בעקבותיהם נאלצנו להמשיך ולהמתין עד לקבלת מסקנות הבחינה של נש"מ.

ד: האם כל הנ"ל חסר משמעות לענין השאלה אם יש מקום לטיעון המדינה על התיישנות?

ה: אדגיש עוד: אף גורם בנש"מ (או במינהל הגימלאות שהיה מכותב להתכתבויות ושוחחתי אתם מפעם לפעם), לא הסב את תשומת לבי שאני על סף החמצת מועד העירעור כפי שהיה מצופה ממעסיק רציני (וגורם שלטוני). אדרבא: עצם העובדה שאף אחד מהגורמים המעורבים, לרבות הלשכה המשפטית של הנש"מ לא הזכיר מעולם טעון כזה ולא "ניפנף" אותי על בסיס כזה, הותיר את הרושם הבלתי נמנע שלכולם ברור שתקופת הזמן לעירעור תחל רק אחרי שיסתיימו במלואם הבדיקות של טיעוני וההליכים המתבקשים בעקבות זאת (בהתאמה למה שאמרה לי במפורש, כאמור לעיל, מנהלת מינהל הגימלאות בתחילת הדרך ומר צ. לוי ב-18.8.2016).

(יודגש: בניגוד למשתמע ממכתבך, בנש"מ לא ידעו כלל שבזמנו ייצגת אותי מול האוצר בענין הפסקת עבודתי שלא בזמן. העוסקים בענייני בנש"מ לא ידעו כלל שהיה לי ויכוח כלשהו באוצר).

ו. לתשובה הסופית שקבלתי שני מרכיבים: מחד לא מגיע לך מה שאתה מבקש –ומאידך הודאה שלאורך שנים ארוכות ניכו ממני סכומים שלא כדין עבור הפנסיה "בטעות" כביכול ושהסכום יוחזר לי לאחר שהנושא יבחן ע"י מטה השכר בחשב הכללי. בפועל עד היום לא החזירו לי אגורה אחת. במלים אחרות: ההליך עדיין לא הסתיים וספירת הזמן לערעור (אולי) עדיין לא החלה.

ז. אוסיף ואשאל עוד: מעבר לעיכובים הבלתי נגמרים במתן תשובות, האם להתנהלות השערורייתית של הנש"מ, של גלגול הטיפול והתחמקות מאחריות, כמתואר בתמצית להלן, אינה שומטת את זכותם לטעון להתיישנות?

ס. הנציב אהרונוב, שחתם על ההנחיות השגויות, התחמק ממתן תשובות לפנייתי (כי לא היו לו), גילגל את פנייתי לגב' בניטה שניסחה את מכתב ההנחיות, ומשם לצ. לוי שכתב לי להמתין לבדיקה.

משחלף זמן רב בקשתי מהנציב (עו"ד משה דיין) שידאג שמישהו מהכפופים לו יתיחס עניינית לטיעוני וינמק כנדרש בחוק ובהוראות התקשי"ר, את הבסיס להנחיות (השגויות). הוא בתורו העביר את פנייתי (רק לאחר כשבעה חודשים!) ללשכה המשפטית, והם ביקשו שאמתין לבדיקתם.

חלפו כשנתיים(!) נוספות של פניות חוזרות ונישנות שלי לכולם, כולל מספר פעמים לנציב, עד שקבלתי תגובה (בלא לשוחח או לשמוע אותי) -שוב באמצעות מר לוי. אחרי שהוא שמע אותי (בפעם הראשונה!) ולכאורה השתכנע מדברי, הוא שוב החזיר את הנושא לבדיקת הלשכה המשפטית. כאמור לעיל, בסופו של דבר, אחרי יותר מ-5 שנים!, בעקבות תלונתי לנציב תלונות הציבור, כתב שוב ראש הלשכה המשפטית (עו"ד דול לל. התלונות) ש...."הנושא בבחינה".

להבנתי, גילגול האחריות, העיכוב במתן התשובות ואי מתן נימוקים ענייניים להחלטה על בסיס ושיטת חישוב הפנסיה במשך תקופות ארוכות היו כולם:

* **בניגוד להוראות החוק לתיקון סדרי המינהל (החלטות והנמקות), תשי"ט-1958**, על כל המשתמע מכך, **לרבות בהיבט המשמעותי**.

* **בניגוד להוראות התקשי"ר** (במיוחד 61.32 ו-61.362, 61.364, 61.364),

* **ובניגוד להנחיות היועץ המשפטי לממשלה 3.1004**, בהן מודגש "כי גם אילולא קיומו של חוק ההנמקות היו חובת ההגינות ותיקנות המינהל מחייבות הנמקות של החלטות, **בחינת פשיטא**".

(ראיתי פס"ד של בית המשפט העליון – שלצערי אינני מצליח כרגע לאתר- הדוחה את טענות המדינה על התיישנות במקרה מסוים בו המדינה היתה הגורם להתמשכות ההליכים. למיטב זכרוני בית המשפט אף נוזף בה על נסיון לתפוס את המקל בשתי קצותיו. אנסה לאתרו).

ח: אכן, בעקבות שיחה שקיימתי עם מי שהיה בזמנו מנכ"ל משרד ראש הממשלה (אלי גרונר) שנש"מ היא יחידת סמך שלהם, פניתי, ע"פ המלצתו, במהלך ההמתנה לתשובת נציב תלונות הציבור, למר א. פראור, ששימש זמן קצר כמ"מ הנציב, אך בנובמבר 2017 קבלתי ממנו מכתב הדוחה את בקשתי.

הדילמא שלי אז היתה משמעותית: הדחיה של מ"מ הנציב הסתמכה, לדבריו, על מה שכתבו לי בעבר אנשי הנש"מ אך מאידך נציבות התלונות דיווחו לי, בשם עו"ד רון דול, שהנושא עדיין בבדיקה בנציבות למרות כל מה שנכתב בעבר (כנראה בגלל לחץ נציבות התלונות). אם הייתי מגיש תביעה לפני ש. התלונות יקבל מנש"מ את מסקנות ה"בחינה" שעו"ד רון דול הבטיח, הייתי גורם להפסקה מיידית (כחוק) של טיפול נציבות התלונות בנושא שלי. הנש"מ כמובן לא היתה מבצעת את הבחינה המובטחת, ולא היה סיכוי שבעזרת נציבות התלונות תתוקן הפנסיה שלי בלי להזקק לבית המשפט.

ט: לדאבוני, תשובת נציבות התלונות הגיעה אלי רק במחצית יולי 2018 (הם התנצלו על כך) ורק אז התברר לי שהם לא התייחסו כלל לשאלה אם טיעוני צודקים על בסיס האמור בחוזה (בגלל חוסר סמכות שלהם, לטענתם).

י: ברור לי שזה היה הזמן להגיש את הערעור אך לא הכל בידינו: אבי נפטר – לאחר תקופה לא קלה, ונפשית הייתי פשוט מותש גם מכך וגם מהמאבק בנש"מ ב-6 שנים שחלפו אחרי גיל הפנסיה ומהיחס הברוטלי אחרי 42 שנות שרות! (אני בסופו של יום כמעט בן 74 וכנראה שיש לכך השפעה).

י"א: אדגיש עוד שלאורך התקופה האמנתי בתום לב שהזמן הממושך של ה"בדיקות" נובע מעומס עבודה ופעמים רבות - ממש מתחילת הסאגה - אמרתי, כתבתי וניסיתי לשכנע את הגורמים השונים בנציבות שעדיף לכולנו שאקבל את ההתייחסות העניינית המתבקשת בזמן סביר והגיוני בלא להעמיס על בית המשפט (והפרקליטות), בעלויות ניכרות לכולם, עוד מקרה שניתן ללא ספק להגיע בו להבנות מחוץ למערכת המשפט (ר' דוגמא פניית לנציב שרות המדינה מ-21.1.2015 המצ"ב).

האם לכל הנ"ל אין משקל שמחזק את הסיכוי שהערעור לא יידחה על רקע של טענת התיישנות?

נושא הפסקת העבודה

מבחינתי הדברים קשורים: אינני בעל יכולות כספיות ונפשיות לעמידה מול שני ענקים (נש"מ ואוצר) בעת ובעונה אחת ולא רציתי לנהל למעשה שני משפטים מקבילים: כאמור חשבתי שניתן יהיה, ונכון גם מבחינת המערכת, לסיים ענין נוסחת החישוב והדרגה לפנסיה מול נש"מ מבלי להעמיס זאת על המערכת המשפטית. הנחתי (בתמימות?) שהדבר יפתר בזמן סביר וקצר יחסית ואז אתפנה להתמודד בבית המשפט מול האוצר לגבי 20 החודשים שהפסדתי בגלל הפיטורין הפתאומיים באמצע תקופת החוזה בתקופת העבודה. לא דמיינתי שזה יקח כל כך הרבה זמן (באשמת הנש"מ).

אני מקוה שתוכל לשכנע את ביה"ד לגלות הבנה לאמור כדי שלא ידחה אותי על הסף בגלל "שיהוי".

אשמח לשוחח אתך.

בברכה

ש. הכסטר